

รายงานการศึกษาส่วนบุคคล
(Individual Study)

เรื่อง การสร้างเครือข่ายอาสาสมัครเฝ้าระวังอัคคีภัยในชุมชน
พื้นที่เขตคลองสาน

จัดทำโดย จำสืบทำรวจ ประวิทย์ พรายพรรณ

ตำแหน่ง พนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ชำนาญงาน

สังกัด สถานีดับเพลิงปากคลองสาน กองปฏิบัติการดับเพลิง ๔

สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม

หลักสูตรนักบริหารมหานครระดับต้น รุ่นที่ ๓๐

สถาบันพัฒนาข้าราชการกรุงเทพมหานคร

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

๑. ชื่อเรื่อง การสร้างเครือข่ายอาสาสมัครเฝ้าระวังอัคคีภัยในชุมชนพื้นที่เขตคลองสาน

๒. หลักการและเหตุผล

กรุงเทพมหานคร เป็นมหานครขนาดใหญ่และมีความเจริญทางเศรษฐกิจทำให้ประชาชนทั่วทุกภูมิภาค มีความต้องการจะย้ายถิ่นฐานเข้ามาอยู่อาศัยและเพื่อประกอบสัมมาอาชีพ ทำให้เกิดการพัฒนาความเจริญอย่างรวดเร็ว ในด้านต่าง ๆ เช่น ทางด้านสังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี และโครงสร้างพื้นฐานอย่างมากมาย ซึ่งการพัฒนาความเจริญอย่างรวดเร็วดังกล่าว จึงเป็นตัวเร่งทำให้เกิดสาธารณภัยในกรุงเทพมหานคร และนับวันจะมีสถิติเพิ่มมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะเหตุอัคคีภัยซึ่งเป็นสาธารณภัยลำดับต้น ๆ ที่มักจะเกิดขึ้นในมหานครใหญ่ ๆ เช่น กรุงเทพมหานคร โดยจากสถิติย้อนหลัง ๓ ปี เช่นปี พ.ศ. ๒๕๕๗ เกิดเหตุอัคคีภัย จำนวน ๓๖๔ ครั้ง พ.ศ. ๒๕๕๘ เกิดเหตุอัคคีภัย จำนวน ๓๗๒ ครั้ง พ.ศ. ๒๕๕๙ เกิดเหตุอัคคีภัย จำนวน ๓๖๘ ครั้ง (ที่มา : ฝ่ายสื่อสาร สปภ.กทม.) จะเห็นได้ว่าสถิติการเกิดเหตุอัคคีภัยมีอัตราเพิ่มขึ้นทุกปี เมื่อเกิดขึ้นแล้วนำมาซึ่งความสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนมากมาย

จากสถิติการเกิดเหตุอัคคีภัยจะเพิ่มขึ้นทุกปี แต่เมื่อพิจารณาในรายละเอียดยังพบสถิติที่น่าสนใจซึ่งอาจจะนำมาเป็นแนวทางในการบริหารจัดการเหตุอัคคีภัยในกรุงเทพมหานครได้เป็นอย่างดี นั่นคือ การเข้าถึงที่เกิดเหตุและระงับเหตุของเจ้าหน้าที่ดับเพลิงในอัตราส่วน ร้อยละ ๖๐ ที่เหลือเป็นเพลิงสงบก่อนเจ้าหน้าที่ดับเพลิงถึงที่เกิดเหตุในอัตราส่วนร้อยละ ๔๐ ซึ่งพบว่าเป็นประชาชนทำการดับเพลิงได้เบื้องต้นทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินไม่มากนัก จากข้อเท็จจริงและสถิติดังกล่าวสรุปได้ว่า หากอัตราส่วนที่ประชาชนเข้าระงับเหตุได้มากเท่าใด ความสูญเสียก็จะม่น้อยลงด้วย เนื่องจากเหตุที่ประชาชนทำการระงับ เป็นเหตุเล็กน้อย ซึ่งใช้เพียงอุปกรณ์ดับเพลิงขั้นต้นทำการดับเท่านั้น ซึ่งยังไม่ได้สร้างความสูญเสียแก่ทรัพย์สินของประชาชนมากนัก แต่ถ้าหากเป็นเจ้าหน้าที่ดับเพลิงเข้าระงับจะเป็นเหตุใหญ่สร้างความสูญเสียเป็นวงกว้าง

สถานดับเพลิงปากคลองสาน สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในฐานะหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบภารกิจด้านการป้องกันและระงับอัคคีภัย และสร้างความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่เขตคลองสาน ซึ่งมี ๔ แขวง ได้แก่ แขวงคลองสาน แขวงสมเด็จพระเจ้าพระยา แขวงลองตันไทร และแขวงบางลำภูล่าง พร้อมทั้งสนับสนุนการปฏิบัติงานสถานดับเพลิง ในพื้นที่ฝั่งธนบุรีทั้งหมด และพื้นที่ฝั่งพระนครที่ใกล้เคียง โดยมุ่งเน้นการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ให้ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วม พร้อมประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนตระหนักถึงภัยอันตรายจากสาธารณภัยต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาในการดำเนินชีวิตประจำวัน และเพื่อกระตุ้นให้เกิดความระมัดระวังและเรียนรู้วิธีป้องกันหรือการช่วยเหลือตนเองได้อย่างถูกต้อง ด้วยการจัดฝึกอบรมความรู้เบื้องต้นให้กับประชาชน เช่น ความรู้การดับเพลิงขั้นต้น ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสารเคมีและวัตถุอันตราย การปฐมพยาบาลเบื้องต้นและเคลื่อนย้ายผู้ประสบภัย ความรู้เกี่ยวกับการแจ้งเหตุ หมายเลข ๑๙๙ เพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ เป็นต้น นอกจากนี้ยังเน้นการประสานงานเครือข่ายและการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ของภาครัฐและของเอกชน

ในปัจจุบัน แม้ว่าการปฏิบัติหน้าที่การป้องกันและระงับอัคคีภัยของสถานดับเพลิงปากคลองสาน จะสอดคล้องกับพันธกิจและวิสัยทัศน์ของกรุงเทพมหานคร แต่ยังคงมีปัญหาบางประการที่ต้องได้รับการแก้ไข เช่น ปัญหาการเข้าถึงที่เกิดเหตุล่าช้าเนื่องจากสภาพการจราจรหนาแน่นและติดขัด ถนนตรอกซอยคับแคบ ทำให้บางพื้นที่รถดับเพลิงไม่สามารถเข้าถึงจุดเกิดเหตุได้ รวมทั้งการประสานงานเครือข่ายของชุมชนยังไม่รวดเร็วเท่าที่ควร จากปัญหาดังกล่าวนี้นำส่งผลให้เกิดความสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในเขตพื้นที่ชุมชนต่าง ๆ จึงได้มีการจัดตั้งกลุ่ม “อาสาสมัครเฝ้าระวังอัคคีภัย” เพื่อเข้าถึงจุดเกิดเหตุได้รวดเร็วยิ่งขึ้น ด้วยการกระจายกลุ่มอาสาสมัครเฝ้าระวังอัคคีภัยให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ ดังนั้นสถานดับเพลิงปากคลองสาน สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรุงเทพมหานคร จึงเห็นสมควรจัดการสร้างเครือข่ายอาสาสมัครเฝ้าระวังอัคคีภัยในพื้นที่เขตคลองสาน เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการให้ความช่วยเหลือประชาชน และเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการรับมือกับเหตุอัคคีภัยที่อาจจะเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา เพื่อความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและสอดคล้องกับแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๗๕) ประเด็น ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนามหานครปลอดภัย

๓. วัตถุประสงค์

๓.๑. เพื่อส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือและประสานงานที่ดีระหว่างอาสาสมัครเฝ้าระวังอัคคีภัยในชุมชน สถานดับเพลิงปากคลองสาน สำนักงานเขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร

๓.๒. เพื่อให้สมาชิกเครือข่ายในพื้นที่เขตคลองสาน มีความรู้ความเข้าใจและสามารถจัดการกับเหตุอัคคีภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๓. เพื่อลดความสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในชุมชนเขตคลองสาน

๔. เป้าหมาย

๔.๑. สร้างเครือข่ายอาสาสมัครเฝ้าระวังอัคคีภัยในพื้นที่เขตคลองสาน โดยมีผู้แทนจากสมาชิกเครือข่ายประกอบด้วย

- คณะกรรมการชุมชน ซึ่งมีทั้งหมด ๔๒ ชุมชน/ชุมชนละ ๕ คน รวมเป็น ๒๑๐ คน
- ผู้แทนจากสถานประกอบการ ๘ อาคาร/อาคารละ ๕ คน รวมเป็น ๔๐ คน
- ผู้แทนจากสถานศึกษา ๘ แห่ง/แห่งละ ๕ คน รวมเป็น ๔๐ คน
- ผู้แทนจากส่วนราชการ ๖ แห่ง/แห่งละ ๕ คน รวมเป็น ๓๐ คน

๔.๒. จัดฝึกอบรมสมาชิกเครือข่ายอาสาสมัครเฝ้าระวังอัคคีภัยในพื้นที่ เขตคลองสาน จำนวน ๓๑๐ คน

๕. ความรู้ที่นำมาใช้ในการจัดทำรายงานฯ

การจัดทำรายงานการศึกษาส่วนบุคคล เรื่อง การสร้างเครือข่ายอาสาสมัครเฝ้าระวังอัคคีภัยในชุมชนพื้นที่เขตคลองสาน ผู้จัดทำได้นำแนวคิด ทฤษฎี และกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการดำเนินการดังต่อไปนี้

๕.๑ แนวความคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม (Participation)

การมีส่วนร่วมของประชาชน (Public Participation) หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชน มีสิทธิในกระบวนการนโยบายสาธารณะ ทั้งในด้านการให้และรับรู้ข้อมูลข่าวสารการให้ความคิดเห็น หรือ ข้อเสนอแนะ การร่วมตัดสินใจ ทั้งในด้านขั้นตอนการริเริ่มนโยบาย การจัดทำแผนงาน โครงการ หรือ กิจกรรมที่อาจมีผลกระทบต่อ คุณภาพชีวิต และ สิ่งแวดล้อม การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และ สังคม การจัดการ สิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งการปฏิบัติ การติดตาม และประเมินผลตามนโยบาย แผนงานโครงการหรือกิจกรรมนั้น

James L. Creighton (๒๐๐๕) ได้อธิบายถึงระดับชั้น การมีส่วนร่วมของประชาชนจากระดับต่ำสุดไปถึงสูงสุด ดังนี้

- ๑) ระดับการให้ข้อมูล (Informing) เช่น การแถลงข่าว การแจกข่าวสาร และการแสดงนันทนาการ เป็นต้น
- ๒) ระดับการเปิดรับความคิดเห็นประชาชน (Information provision) เช่น การจัดทำแบบสอบถาม ก่อนริเริ่ม โอกาสต่างๆ หรือ การขยาย และเปิดโอกาสให้ผู้ทำแสดงความเห็นเกี่ยวกับโครงการนั้นๆ เป็นต้น
- ๓) ระดับการปรึกษาหารือ (Consultation) เช่น การจัดประชุม การสัมมนาเชิงปฏิบัติการ และ การเปิดกว้างรับความคิดเห็น เป็นต้น
- ๔) ระดับการวางแผนร่วมกัน (Involvement) เช่น การใช้กลุ่มที่ปรึกษาซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง การให้อนุญาตตุลาการเพื่อแก้ไขปัญหาขัดแย้ง และ การเจรจา เพื่อหาทางประนีประนอมกัน เป็นต้น
- ๕) ระดับการร่วมปฏิบัติ (Partnership) เป็นระดับที่ผู้รับผิดชอบโครงการกับประชาชนนำโครงการไปปฏิบัติร่วมกัน เพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้
- ๖) ระดับการร่วมตัดสินใจ ร่วมติดตาม ตรวจสอบ (Delegated power) เช่น การแต่งตั้งของคณะกรรมการติดตามตรวจสอบการดำเนินโครงการต่างๆ เป็นต้น
- ๗) ระดับการควบคุมโดยประชาชน (Citizen Control) เป็นระดับสูงสุดของการมีส่วนร่วมโดยประชาชน เพื่อแก้ปัญหา ข้อขัดแย้งที่มีอยู่ทั้งหมด เช่น การลงประชามติ

หลักการสำคัญของการส่งเสริม การมีส่วนร่วมของประชาชน มีดังนี้

- ๑) หลักการสร้าง สัมพันธภาพ ที่ดีต่อกัน ระหว่าง ทางราชการ และประชาชนโดยยึดถือ ศรัทธา ของประชาชนที่มีต่อ หน่วยงานหรือบุคคล
- ๒) หลักการจัดความขัดแย้งในเรื่องผลประโยชน์และความคิด จะมีอิทธิพล ต่อการ ดำเนินงานการพัฒนาเป็นอย่างมากเพราะจะทำให้งานหยุดชะงักล้มเหลว
- ๓) หลักการสร้างอุดมการณ์ค่านิยมในด้านความซื่อสัตย์ ความอดทน การร่วมมือ การซื่อสัตย์ และการพึ่งตนเอง เพราะอุดมการณ์จะจูงใจให้ประชาชนให้ความร่วมมือ และสนับสนุน นโยบายการดำเนินงานของทางราชการ
- ๔) การให้การศึกษอบรมอย่างต่อเนื่อง เป็นการส่งเสริมให้คนมีความรู้ ความคิด ช่วยให้ ประชาชนมั่นใจในตนเองมากขึ้น รู้จักวิเคราะห์เห็นคุณค่าในงาน และนำไปสู่การเข้าร่วมพัฒนาได้
- ๕) หลักการทำงานเป็นทีม สามารถนำมาใช้ในการแสวงหาความร่วมมือ ในการพัฒนาได้
- ๖) หลักการสร้างพลังชุมชน การรวมกลุ่มกันการทำงานจะทำให้เกิดพลังในการทำงาน และทำให้งานมีประสิทธิภาพ

๕.๒ แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างเครือข่าย

เครือข่าย (Network) คือ การเชื่อมโยงของกลุ่มของคน หรือกลุ่มองค์กรที่สมัครใจ ที่จะ แลกเปลี่ยนข่าวสารร่วมกัน หรือ กิจกรรมร่วมกัน โดยมีการ จัดระเบียบ โครงสร้างของคนในเครือข่ายด้วย ความเป็นอิสระเท่าเทียมกันภายใต้พื้นฐานของความเคารพสิทธิ เชื่อถือ เอื้ออาทรซึ่งกันและกัน มีการ จัดระบบให้กลุ่มบุคคล หรือองค์กร ที่เป็นสมาชิกดำเนินกิจกรรมบางอย่างร่วมกัน เพื่อนำไปสู่จุดหมายที่เห็น พ้องต้องกัน ซึ่งอาจเป็นกิจกรรมเฉพาะกิจตามความจำเป็น เมื่อภารกิจบรรลุเป้าหมายแล้วเครือข่ายอาจยุบ สลายไป ถ้ามีความจำเป็น หรือมีภารกิจใหม่ อาจกลับมารวมตัวกันได้ใหม่ หรือจะเป็นเครือข่ายที่ดำเนิน กิจกรรมต่อเนื่องระยะยาวก็ได้ การรวมตัวเป็นเครือข่าย ในลักษณะการแลกเปลี่ยนต้องสกัดเอาส่วนดี หรือ จุดแข็งของแต่ละฝ่ายมาเรียนรู้และสนับสนุนกันและกัน เป็นการผนึกกำลัง (Synergy) ในลักษณะที่มากกว่า $๑+๑=๒$ แต่ต้องเป็น $๑+๑>๒$ เรียกว่าเป็น “พลังทวีคูณ” ผลลัพธ์ที่ได้จากการทำงานเป็นเครือข่าย ต้องดีกว่า ผลรวมที่เกิดจากการปล่อยให้ต่างคนต่างทำแล้วนำผลลัพธ์ของแต่ละคนมารวมกัน

ดังนั้น การสร้างให้เกิดความสัมพันธ์แบบเครือข่ายจึงต้องมีการเชื่อมโยง กลุ่มของคน หรือ องค์กรต่างๆ ให้สมัครใจที่จะแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารร่วมกัน มีการรักษาสัมพันธภาพที่ดีระหว่างกัน กำหนด กลไกสร้างระบบจูงใจ จัดหาทรัพยากรสนับสนุนอย่างเพียงพอ ให้ความช่วยเหลือและช่วยแก้ไขปัญหา และ มีการจัดกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง จึงจะเกิดความ สำเร็จและรักษาความสำเร็จของเครือข่ายไว้ได้ (พัทตร์พินิล เนียมกุล ๒๕๕๗:๒)

แนวคิดเกี่ยวกับเครือข่ายได้รับความนิยมทั้งในภาคธุรกิจและในการทำงานเชิงพัฒนาสังคม ซึ่งในโลกธุรกิจนั้น แนวความคิดเรื่องเครือข่ายเกิดขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๑๓ โดยเริ่มธุรกิจการจัดหางานทำและการสรรหาบุคคล สำหรับในทางสังคมวิทยา เครือข่ายเป็นรูปแบบความสัมพันธ์ทางสังคมอย่างหนึ่ง ที่แตกต่างไปจากกลุ่ม โดยกลุ่มทางสังคมจะมีขอบเขตชัดเจนว่าใครเป็นสมาชิก มีความเป็นรูปธรรม มองเห็น และมีโครงสร้างทางสังคมในระดับหนึ่ง แต่ละเครือข่ายเป็นรูปแบบความสัมพันธ์ทางสังคม ที่ไม่มีขอบเขตการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกเครือข่าย อาจจะมองเห็นหรือมองไม่เห็นเป็นรูปแบบก็ได้ ซึ่งการเชื่อมโยงระหว่างเครือข่ายที่เห็นเป็นรูปธรรม มี ๓ ลักษณะคือ เครือข่ายการแลกเปลี่ยน เครือข่ายการติดต่อสื่อสาร และเครือข่ายความสัมพันธ์ ในการอยู่ร่วมกัน เครือข่ายไม่มีโครงสร้างแน่นอนตายตัว อาจมีการออกแบบโครงสร้างขึ้นมาทำหน้าที่สานความสัมพันธ์ระหว่างคน กลุ่มองค์กรให้ต่อเนื่อง แต่ในเครือข่ายไม่มีใครบังคับให้ใครทำอะไรได้ แต่ละคนหรือกลุ่มองค์กรต่างก็เป็นศูนย์กลางของเครือข่ายได้ (ศิริพร ยศตรา ๒๕๕๗:๔)

องค์ประกอบเครือข่าย ประกอบด้วย

- ๑) การรับรู้มุมมองร่วมกัน (Common Perception)
- ๒) การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน (Common vision)
- ๓) มีผลประโยชน์ร่วมกัน (Mutual Benefits/Interest)
- ๔) การมีส่วนร่วม (Participation)
- ๕) การเสริมสร้างกันและกัน (Complementary Relationship)
- ๖) การพึ่งพิงกัน (Interdependence)
- ๗) มีการปฏิสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยน (Interaction)

เงื่อนไขสำคัญของเครือข่าย คือ จะต้องมีการติดต่อสัมพันธ์ สื่อสารกัน อย่างสม่ำเสมอ ระหว่างสมาชิก อาจมีผู้ประสานงาน ซึ่งเป็นบุคคลหรือกลุ่มประสานงาน ซึ่งดำเนินกิจกรรมประสานงานแต่ไม่ใช่ผู้ดำเนินการแทนสมาชิกเครือข่าย ในทุกเรื่องและกิจกรรมสำคัญ ที่ทุกเครือข่ายทำร่วมกัน คือ การแลกเปลี่ยนข้อมูลทางข่าวสาร ประสพการณ์ และพัฒนาไปสู่การออกแบบร่วมกัน ดำเนินกิจกรรมบางอย่างร่วมกัน ทำให้ด้านหนึ่งหลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อน อีกด้านหนึ่งทำให้กิจกรรมนี้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะเป็นการประสานพลังเป็นการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด และมีประสิทธิภาพโดยเฉพาะการรณรงค์ ในเรื่องต่าง ๆ ถ้าทำเป็นเครือข่ายจะได้ผลมากกว่า โดยทั่วไปแล้วเครือข่ายอาจเป็นเครือข่ายแบบผสมผสานระหว่างสมาชิกที่แตกต่างกันในสถานภาพ เช่น เป็นผู้นำชุมชน ข้าราชการ นักธุรกิจ นักวิชาการ แต่เมื่อทุกคนมีเป้าหมายร่วมกัน ก็สามารถเป็นเครือข่ายได้

ประโยชน์ของการสร้างเครือข่าย (Network)

๑. ช่วยให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ทักษะ ความรู้ ประสพการณ์และอื่นๆ
๒. ช่วยลดการทำงานและการใช้ทรัพยากรสิ้นเปลือง

๓. ช่วยให้เกิดความเข้าใจมากขึ้น นำไปสู่การทำงานร่วมกันเพื่อประโยชน์ของ ทุกฝ่าย
๔. ช่วยให้ความต้องการของประชาชนได้รับการตอบสนอง
๕. ช่วยชี้ให้เห็นปัญหาและประเด็นการพัฒนาที่ซับซ้อน
๖. ช่วยเชื่อมหน่วยงานวิชาการ และแหล่งทุนกับผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ
๗. ทำให้คนองค์กรได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อน ได้รับกำลังใจ การจูงใจ และการยอมรับ

๕.๓ พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐

สาระสำคัญของพระราชบัญญัตินี้เกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในหมวด ๓ กล่าวถึง การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตกรุงเทพมหานคร โดยกำหนดให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร มีหน้าที่จัดทำแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกรุงเทพมหานคร ซึ่ง สอดคล้องกับแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ

๑. กำกับดูแลการฝึกอบรมอาสาสมัครของกรุงเทพมหานคร
๒. จัดให้มีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ ยานพาหนะ และสิ่งอื่นๆ เพื่อใช้ในการป้องกัน บรรเทาสาธารณภัยตามที่กำหนดไว้ในแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรุงเทพมหานคร
๓. การดำเนินการให้การสงเคราะห์เบื้องต้นแก่ผู้ประสบภัย หรือผู้ได้รับอันตราย หรือ เสียหายจากสาธารณภัย รวมตลอดทั้งการรักษาความสงบเรียบร้อย และการปฏิบัติการ ใดๆในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๔. สนับสนุนและให้การช่วยเหลือแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีพื้นที่ติดต่อกับหรือ ใกล้เคียงในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๕. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามผู้บัญชาการและผู้อำนวยการกลางมอบหมาย และเพื่อประโยชน์ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้ผู้อำนวยการกรุงเทพมหานครมีอำนาจสั่งการ ส่วนราชการและ หน่วยงานของกรุงเทพมหานคร รวมทั้งประสานกับหน่วยงานของรัฐ และองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อให้เป็นไป ตามแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกรุงเทพมหานคร และมีอำนาจสั่งการ ควบคุม และกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานและอาสาสมัครของ กรุงเทพมหานคร ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ นอกจากนั้นได้กำหนดให้ปลัด กรุงเทพมหานคร เป็นรองผู้อำนวยการกรุงเทพมหานครและปลัดกรุงเทพมหานคร จะมอบหมายให้รองปลัดกรุงเทพมหานครเป็นผู้ช่วยปฏิบัติก็ได้

ในส่วนของผู้อำนวยการเขต พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้ผู้อำนวยการเขตในแต่ละเขตของกรุงเทพมหานคร เป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร รับผิดชอบและปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตของตนและมีหน้าที่ช่วยเหลือผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร ตามที่ได้รับมอบหมายในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้อำนวยการเขต มีอำนาจสั่งหน่วยราชการและหน่วยงานของกรุงเทพมหานคร ที่อยู่ในเขตพื้นที่ให้ช่วยเหลือหรือร่วมมือในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ตามแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรุงเทพมหานคร และมีอำนาจสั่งการ ควบคุม และกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานและอาสาสมัครของกรุงเทพมหานคร ความรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการเขต ในฐานะผู้ช่วยผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร จะมอบหมายให้ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตเป็นผู้ช่วยปฏิบัติก็ได้ นอกนั้นใน มาตรา ๓๗ กำหนดอำนาจหน้าที่ ของผู้อำนวยการเขต ในฐานะผู้ช่วยผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร ไว้อีกว่า เมื่อเกิดหรือคาดว่าจะเกิดสาธารณภัยขึ้นในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้ช่วยผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร มีหน้าที่เข้าดำเนินการป้องกันสาธารณภัยโดยเร็ว และแจ้งให้ผู้อำนวยการกรุงเทพมหานครและรองผู้อำนวยการกรุงเทพมหานครทราบทันที มาตรา ๔๑ กล่าวถึง อาสาสมัครโดยกำหนดให้ผู้อำนวยการเขต จัดให้มีอาสาสมัครในพื้นที่ที่รับผิดชอบ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑. ให้ความช่วยเหลือเจ้าพนักงานในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๒. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้อำนวยการเขตมอบหมาย และระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด การบริหารและกำกับดูแลอาสาสมัคร การคัดเลือก การฝึกอบรม สิทธิหน้าที่และวินัยของอาสาสมัคร ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

๕.๔ แนวคิดการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพโดยใช้ SWOT Analysis มาเป็นเครื่องมือทางการบริหารองค์กรหรือโครงการ ช่วยให้ค้นหาและกำหนดจุดแข็ง (Strength) เพื่อเสริมสร้างการทำงานให้เข้มแข็งรวมทั้งค้นพบจุดอ่อน (Weakness) ที่จะต้องดำเนินการปรับปรุงโดยอาศัยโอกาส (Opportunity) ที่เป็นสภาพแวดล้อมภายนอกมาช่วยผลักดันและสกัดกั้นข้อจำกัด (Threats) ในการบริหารองค์กรหรือโครงการ ดังรายละเอียดดังนี้

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
๑. ผู้บริหารมีนโยบายส่งเสริมให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินตามแผนพัฒนากรุงเทพมหานครระยะ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนามหานครปลอดภัย ๒. บุคลากรมีความรู้และศักยภาพในด้านการป้องกันและระงับอัคคีภัย ๓. มีหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบด้านการป้องกันและระงับอัคคีภัย	๑. ไม่มีงบประมาณในการฝึกอบรมการป้องกันและระงับอัคคีภัยเบื้องต้นรวมถึงไม่มีงบประมาณสนับสนุนจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกอบรมของสถานีดับเพลิง ๒. บุคลากรขาดความเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาแบบมีส่วนร่วม ๓. วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้เก่าและล้าสมัย

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
๑. ชุมชนมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วม ๒. เทคโนโลยีการสื่อสารมีความก้าวหน้าและทันสมัย ๓. มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา และพัฒนาสิ่งใหม่ๆที่เป็นประโยชน์เพื่อสนองตอบความต้องการของเครือข่าย	๑. การเข้าระงับเหตุล่าช้าของเจ้าหน้าที่ เพราะการจราจรที่หนาแน่นและติดขัด ๒. ในพื้นที่มีถนนเล็กและขอยคับแคบ ๓. หน่วยงานต่างสังกัดที่เกี่ยวข้องต่างมีนโยบายและแนวทางการดำเนินการเป็นของตนเอง ไม่สามารถควบคุมสั่งการได้

- สรุปรจากแนวคิดการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกขององค์กร (SWOT Analysis) พบว่าในการดำเนินงานด้านการป้องกันและระงับอัคคีภัย กรุงเทพมหานครมีนโยบายที่ชัดเจนในการส่งเสริมให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ตามแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์มหานครปลอดภัย อีกทั้งประชาชนมีความรู้และตระหนักถึงภัยอันตรายจากอัคคีภัย จึงได้เตรียมความพร้อมรับมือกับเหตุที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งสถานีดับเพลิงในเขตพื้นที่ที่มีภารกิจด้านการป้องกันและระงับอัคคีภัยโดยตรง ก็มีการเตรียมความพร้อมในการรับมือกับเหตุที่อาจจะเกิดขึ้น แต่อย่างไรก็ตามในการเตรียมความพร้อมรับมือกับเหตุของสถานีดับเพลิงในพื้นที่ ยังมีวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ในการป้องกันและระงับอัคคีภัย มีการใช้งานมาอย่างยาวนาน จึงมีการชำรุดทรุดโทรม อีกทั้งยังเก่าและล้าสมัย ประกอบกับการขาดงบประมาณในการดำเนินการ จึงต้องอาศัยความร่วมมือของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถดำเนินงานด้านการป้องกันและระงับอัคคีภัยในพื้นที่ได้ครอบคลุมและต่อเนื่อง การสร้างเครือข่ายอาสาสมัครเฝ้าระวังอัคคีภัยในพื้นที่ จึงเป็นแนวทางสนับสนุนให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายในการส่งเสริมให้ประชาชนมีความปลอดภัยและลดความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สิน

๖. กรอบแนวทางการดำเนินการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

การสร้างเครือข่ายอาสาสมัครเฝ้าระวังอัคคีภัยในพื้นที่ เขตคลองสาน ผู้ศึกษานำแนวคิดการสร้างเครือข่ายมาใช้ในการดำเนินการ โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

๖.๑ ขั้นตอนการเตรียมการ

๖.๑.๑ สถานีดับเพลิงปากคลองสาน จัดทำแผนโครงการการสร้างเครือข่ายอาสาสมัครเฝ้าระวังอัคคีภัยในชุมชนพื้นที่ เสนอผู้บังคับบัญชา พร้อมชี้แจงเหตุผลและความจำเป็นในการจัดทำแผนพร้อมทั้งประโยชน์ที่จะได้รับ

๖.๑.๒ จัดตั้งคณะกรรมการสร้างเครือข่ายอาสาสมัครเฝ้าระวังอัคคีภัยในพื้นที่เขตคลองสาน โดยประกอบด้วย ผู้อำนวยการสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (ที่ปรึกษา) หัวหน้าสถานีดับเพลิงปากคลองสาน (ประธานคณะกรรมการ) ผู้แทนคณะกรรมการชุมชน ๔๒ คน ผู้แทนสถานประกอบการ ๘ คน ผู้แทนสถานศึกษา ๘ คน ผู้แทนส่วนราชการ ๖ คน (คณะกรรมการ) ส่วนผู้จัดทำรายงาน (เลขานุการคณะกรรมการ) เพื่อสะดวกต่อการจัดทำแผนโครงการ

๖.๑.๓ จัดประชุมคณะกรรมการ มีดังนี้

- ประชุมชี้แจง ถึงเหตุผลของการจัดทำแผนการดำเนินการสร้างเครือข่ายระหว่างเจ้าหน้าที่สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกับสมาชิกเครือข่ายเพื่อทำข้อตกลงเกี่ยวกับภาระหน้าที่ความรับผิดชอบ

- กำหนดโครงสร้างองค์ประกอบหรือคุณสมบัติสมาชิกเครือข่าย โดยการคัดเลือกจากประชาชนของชุมชนหรือสถานประกอบการที่มีจิตอาสาเข้ามาเป็นสมาชิกเครือข่าย

- วัตถุประสงค์ของการสร้างเครือข่าย เพื่อให้เกิดเครือข่ายความร่วมมือของประชาชนในชุมชนและเจ้าหน้าที่ภาครัฐและเอกชน ในการจัดการกับเหตุอัคคีภัยที่เกิดขึ้นในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖.๒ ขั้นตอนการจัดตั้งเครือข่าย

๖.๒.๑ จัดประชุมสมาชิกเครือข่ายอาสาสมัครเฝ้าระวังอัคคีภัยในพื้นที่เขตคลองสาน เพื่อทำข้อตกลงเกี่ยวกับภาระหน้าที่ความรับผิดชอบและการประสานความร่วมมือระหว่างสมาชิกเครือข่าย

๖.๒.๒ คัดเลือกคณะกรรมการเครือข่าย เมื่อได้สมาชิกเครือข่ายจากคณะกรรมการชุมชนจำนวน ๒๑๐ คน จากตัวแทนสถานประกอบการจำนวน ๔๐ คน ตัวแทนสถานศึกษาจำนวน ๔๐ คน และตัวแทนจากส่วนราชการจำนวน ๓๐ คน เรียบร้อยแล้วทำการคัดเลือก ประธานสมาชิกเครือข่าย ประชาสัมพันธ์เครือข่าย และเลขานุการเครือข่าย เพื่อกำหนดบทบาทภาระหน้าที่ในโครงสร้างเครือข่าย

๖.๒.๓ จัดทำกฎระเบียบข้อตกลงเครือข่าย เมื่อมีโครงสร้างเครือข่ายสมาชิกแล้ว จะต้องจัดทำกฎระเบียบ ข้อตกลงเกี่ยวกับการหน้าที่ความรับผิดชอบให้ชัดเจน

๖.๒.๔ กำหนดบทบาทและช่องทางในการสื่อสารระหว่างสมาชิกของเครือข่ายทางแอปพลิเคชันต่างๆ เช่น เฟสบุ๊ก ไลน์ จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น เพื่อใช้ในการแจ้งข้อมูลข่าวสาร ผลการดำเนินงาน การติดตามผลการดำเนินงาน และประชาสัมพันธ์ให้สมาชิกทราบ

๖.๓ ขั้นตอนการพัฒนาเครือข่าย

๖.๓.๑ จัดประชุมคณะกรรมการเครือข่ายอย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้งเพื่อกำหนดภาระหน้าที่ของกลุ่มคณะทำงานทางงบประมาณ มาใช้ในโครงการการสร้างเครือข่ายอาสาสมัครเผ่าละวังอัครชัยในชุมชนพื้นที่ อาจเป็นการรับบริจาคหรืองบประมาณสนับสนุนทั้งภาครัฐและเอกชน

๖.๓.๒ จัดฝึกอบรมเพื่อความรู้ความเข้าใจ(Knowledge)ในการปฏิบัติงานในด้านการป้องกันและระงับอัคคีภัยให้กับอาสาสมัครเผ่าละวังอัครชัยในพื้นที่ ตามนโยบายที่กำหนด ทั้งทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ใน ๒ กลุ่ม ได้แก่

- กลุ่มที่ ๑ กลุ่มผู้บริหารสถานประกอบการและสถานศึกษา ส่วนราชการ ประธานคณะกรรมการชุมชน เน้นการให้ความรู้ ความเข้าใจเชิงนโยบาย ในการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยและสามารถจัดทำแผนการป้องกันและระงับอัคคีภัยในพื้นที่ได้

- กลุ่มที่ ๒ กลุ่มบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการระงับอัคคีภัย เน้นการให้ความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการจัดการกับอัคคีภัยประเภทต่างๆ การใช้และการบำรุงรักษาอุปกรณ์ดับเพลิง เทคนิคการดับเพลิงขั้นต้น รวมถึงการฝึกซ้อมแผนเผชิญเหตุที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

๖.๓.๓ การจัดกิจกรรมยกย่องเชิดชูเกียรติพร้อมมอบรางวัลสมาชิกเครือข่าย เพื่อเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจกับสมาชิกเครือข่ายและเป็นการประชาสัมพันธ์กิจกรรมให้ชุมชนพื้นที่อื่น ๆ ได้มีการรับรู้

๖.๓.๔ จัดให้มีการไปศึกษาดูงานตามสถานที่ต่างๆของสมาชิกเครือข่าย เพื่อเปิดโลกทัศน์ให้สมาชิกเครือข่ายมีวิสัยทัศน์ และนำความรู้ที่ได้จากการไปศึกษาดูงานตามสถานที่ต่าง ๆ มาปรับใช้ในชุมชนของตนเองให้มีประสิทธิภาพ

๖.๔ การติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนการสร้างเครือข่ายอาสาสมัครเผ่าละวังอัครชัยในชุมชนพื้นที่เขตคลองสาน

๖.๕ สรุปผลการดำเนินงานตามแผนการสร้างเครือข่ายอาสาสมัครเผ่าละวังอัครชัยในชุมชนพื้นที่เขตคลองสาน

๗. ระยะเวลาการดำเนินการ

กำหนดระยะการดำเนินการโดยจัดตั้งกลุ่มอาสาสมัครเผ่าละวังอัครชัยในพื้นที่เขตคลองสาน ให้ครบทุกชุมชนและสมาชิกเครือข่าย ภายในระยะ ๒ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๑) โดยแบ่งระยะเวลาออกเป็น ๒ ช่วง คือ

- ช่วงระยะเวลาที่ ๑ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดการดำเนินการสร้างเครือข่ายให้ได้ทั้งหมด
- ช่วงระยะเวลาที่ ๒ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดการประเมินผล ตรวจสอบประชาสัมพันธ์ เชิดชูเกียรติ สนับสนุนเงินรางวัล เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจ

๘. งบประมาณ

ไม่ใช้งบประมาณสำหรับปีแรก พ.ศ. ๒๕๖๐ แต่อาจใช้เป็นแรงจูงใจ และสร้างขวัญกำลังใจ
สำหรับการดำเนินการและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีช่วงระยะเวลาที่ ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑

๙. แนวทางการติดตามและประเมินผล

การดำเนินการตามโครงการดังกล่าว เนื่องจากการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับประชาชน
มีการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนว่าจะต้องจัดตั้งกลุ่มอาสาสมัครในชุมชนตลอดจนภาคีรัฐและเอกชนใน
ระยะเวลา ๒ ปี ให้ครบจึงต้องมีการติดตามประเมินผลตามแนวทางที่กำหนด จึงกำหนดตัวชี้วัดและ
ประเมินผล ดังนี้

เป้าหมาย/วัตถุประสงค์	ตัวชี้วัด(KPI)	วิธีการ/เครื่องมือติดตามผล
<u>วัตถุประสงค์</u> ๑. เพื่อส่งเสริมให้เกิด ความร่วมมือและ ประสานงานที่ดี ระหว่างอาสาสมัครใน ชุมชน สถานีนิตเปลิง- ปากคลองสาน สำนักงานเขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร ๒. เพื่อให้สมาชิกเครือข่าย ในพื้นที่เขตคลองสาน มีความรู้ความเข้าใจ และสามารถจัดการกับ เหตุอัคคีภัยได้อย่างมี ประสิทธิภาพ ๓. เพื่อลดความสูญเสีย ชีวิตและทรัพย์สินของ ประชาชนในพื้นที่เขต คลองสาน	<u>ระดับผลลัพธ์(outcome)</u> - ร้อยละ ๙๐ ของสมาชิก เครือข่ายเข้าร่วมกิจกรรม อย่างน้อย ๔ ครั้ง/ปี - ร้อยละ ๙๐ ของสมาชิก เครือข่ายมีความรู้ความ เข้าใจเพิ่มขึ้น - ร้อยละ ๙๐ ของประชาชนมี ความพึงพอใจ - สมาชิกเครือข่ายได้รับการ ยกย่องเชิดชูเกียรติ ในการ ดำเนินการป้องกันอัคคีภัย ดีเด่น	- แบบรายงานข้อมูลการจัดตั้ง กลุ่มเครือข่าย - แบบทดสอบก่อนฝึกอบรม และแบบทดสอบหลัง ฝึกอบรม - แบบสำรวจความพึงพอใจ

เป้าหมาย/วัตถุประสงค์	ตัวชี้วัด(KPI)	วิธีการ/เครื่องมือติดตามผล
<u>เป้าหมาย</u> ๑. สร้างเครือข่ายอาสาสมัครเฝ้าระวังอัคคีภัยในพื้นที่เขตคลองสาน โดยมีผู้แทนจากสมาชิกเครือข่ายประกอบด้วยคณะกรรมการชุมชน ๔๒ ชุมชน ๒๑๐ คน ผู้แทนสถานประกอบการ ๔๐ คน ผู้แทนสถานศึกษา ๔๐ คน ผู้แทนส่วนราชการ ๓๐ คน ๒. จัดฝึกอบรมสมาชิกเครือข่ายอาสาสมัครเฝ้าระวังอัคคีภัยในพื้นที่เขตคลองสาน จำนวน ๓๑๐ คน	<u>ระดับผลผลิต(output)</u> - มีเครือข่ายอาสาสมัครเฝ้าระวังอัคคีภัยในพื้นที่เขตคลองสานโดยมีจำนวนสมาชิกเครือข่ายไม่น้อยกว่า ๓๐๐ คน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - มีการฝึกอบรมให้สมาชิกเครือข่าย ๒ ครั้ง/ปี	- รายงานการจัดตั้งคณะกรรมการเครือข่าย - รายงานการประชุมคณะกรรมการเครือข่าย เดือนละ ๑ ครั้ง - รายงานผลการฝึกอบรมคณะกรรมการเครือข่าย

๑๐. ข้อเสนอแนะ

๑๐.๑ เพื่อเป็นการเสริมสร้างเครือข่ายอาสาสมัครในชุมชนพื้นที่เขตคลองสาน หน่วยงานของรัฐควรให้การสนับสนุนการฝึกอบรมในหัวข้อที่เป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและระงับอัคคีภัย รวมถึงจัดสรรงบประมาณได้อย่างเหมาะสม

๑๐.๒ ควรจัดให้มีโครงการประชุมความร่วมมือเชิงปฏิบัติการระหว่างเจ้าหน้าที่สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กับอาสาสมัครชุมชนในพื้นที่เป็นประจำ เพื่อขยายเครือข่ายการประสานงานให้กว้างยิ่งขึ้น และช่วยกันระดมสมองชี้แจงถึงประเด็นปัญหา และแนวทางการแก้ไขร่วมกัน ตลอดจนการจัดทำแผนเผชิญเหตุในพื้นที่ความรับผิดชอบ โดยแบ่งเขตพื้นที่และมอบหมายการความรับผิดชอบให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องแต่ละเขตอย่างชัดเจน และมีการฝึกซ้อมแผนฯ ร่วมกันอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง เมื่อเกิดเหตุอัคคีภัยขึ้นจะได้ร่วมมือกันปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

๑๐.๓ ควรส่งเสริมเรื่องกิจกรรม ยกย่องเชิดชูเกียรติ สนับสนุนรางวัล เพื่อสร้างขวัญให้กำลังใจในการปฏิบัติงาน และสร้างความร่วมมือระหว่างสมาชิกเครือข่าย

๑๐.๔ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือที่ทันสมัยเพื่อเอื้อประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน ให้กับอาสาสมัครชุมชนในพื้นที่

๑๐.๕ เจ้าหน้าที่สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยร่วมกับอาสาสมัครชุมชนในพื้นที่จัดฝึกอบรมความรู้การดับเพลิงเบื้องต้น ให้กับประชาชนในพื้นที่